

NOVOLETNE MARGINALIJE

Pero je steklo in knjižni prvenec je tu

Zmaga Glogovac, rojena 31. julija 1943 v Vordernbergu v Avstriji, po poklicu vzgojiteljica, je zaposlena v vzgojno-varstvenem zavodu Mladi rod, Črtomirova 14.

Vaš največji življenjski uspeh, ki vas je osrečil?

Uspeh, ki me je osrečil in bil pomemben za moje življenje je

leta po vojni in za katero se prizadevam nikoli ne bomo mogli oddolžiti. Na cedilu smo pustili ljudi, ki so bili baza partizansčine. Mislim na socialno zavarovanje kmečkega prebivalstva. Bomo s tem uspeli povrniti zapuščenim kmetijam mlado delovno silo?

Kateri problem je v Ljubljani trenutno najbolj pereč?

epizod brez cilja, ki ga je potrebno doseči in ustvariti.

Spomnil sem se besed: „Življenje živim, ga ne premišljam!“ Zato mislim, da je težko kvalificirati te življenjske smotre, ker gre v bistvu le za en in isti smoter „živeti“!

Kaj pogrešate v medčloveških odnosih?

Svet je istovetnost, razvita v različnosti, toliko protislovij in raznovrstnosti je v njem. Naj bo ta svet še tako protisloven, obstaja in mi smo aktivni v njem in ob njegovi pomoči. Nenaumljivo je, da more nekdo v eni roki nositi lovorovo vejico, a z drugo roko sejati smrt. Fantastična neodgovornost človeka do družbe, do samega sebe, do svoje zavesti.

Kako si zamišljate starost?

Morda na to vprašanje ne bom odgovoril najjasneje. Kaj je lepota, človek, čas? Lepota je veličina, ki jo merimo z neskončnostjo in še to merilo je

morda preborno zanjo. Človek! Je to kaj drugega kot univerzalna lepota, kompozicija gibov in glasov? Najgenijalnejši umetnik – narava, počasi, dan za dnem riše črte v naš obraz, v roke, telo, v dušo, z ostrim črtalom časa riše leta, tedne, ure. Vse, kar bomo storili dobrega ali zlega, bo zapisano v naših gibih, hoji, govoru, v izrazu oči; vse drugo prepuščam času!

Kaj pri človeku najbolj obsojate (neiskrenost, hinavščino, pohlep po denarju, zavist, komolčarstvo)?

Izvori človekove pronicljivosti so dvojni: vpliv zunanjega sveta in stremljenje človeka po afirmaciji. Od zunanjih fizičnih dejavnikov se vse obrača proti notranjemu – egu –. Življenje na zemlji je sredstvo za samopopolnjevanje. To, kar naredi življenje prilačno, je radost zaradi zmage; zmaga s pomočjo hinavščine, zavisti in neiskrenosti pa je manjša od poraza.

oziroma prispevek v letu 1972 je bil zame DEŽURNI 316-690.

Najzanimivejša fotografija oziroma karikatura, ki ste jo lani opazili na straneh Naše skupnosti?

Najzanimivejša slika v lanskim Naši skupnosti se mi zdi fotografija Most, na kateri se ob stolpnih in velikih blokih še vedno skriva hišica iz lesa in lepke, v njej pa na žalost še vedno žive ljudje.

Kaj želite v letu 1973 delavcem, kmetom, kulturno-prosvetnim delavcem, mladini, upokojencem in sebi?

Vsem tistim, ki čakajo na stanovanje, da bi končno dobili v roke ključ.

a) Delavcem boljše osebne dohodka in delovne pogoje;

b) kmetom dobro letino in olajšave pri nakupu kmetijskih strojev;

c) kulturnikom da bi kultura že vendarle našla več občinstva pri nas, da delo kulturnih delav-

cev ne bi bilo preveč osamljeno. Prosvetnim delavcem in solah pa želim da bi ob koncu šolskega leta njihovi učenci beležili kar se da dobre rezultate;

č) mladim želim uspehov v šoli ali napredovanje na delovnem mestu, da bi mladi človek v naši družbi zasedel tudi odgovornejša in vodilnejša mesta. Mislim, da mladi strokovnjaki niso dovolj izkoriščeni. Želim tudi, da mladi začno bolj vsrkavati družbeno življenje in se vanj tudi vključevati. Družbenopolitične organizacije jih morajo sprejeti v svoje vrste;

d) upokojencem želim večje pokojnine in čimplodnejše in živahnejše življenje v društvu ali klubu, kjer preživljajo svoj prosti čas, pa da družba ne bi pozabila nanje;

e) sebi pa želim veliko sreče. Tudi želja imam veliko, tako da sam ne vem, kaj vse si bolj želim. Zdravja in sreče v prvi vrsti, potem pa še drugo!

Boj proti potrošniški miselnosti ni brez upa zmage

HUBER POŽARNIK – PREDSEDNIK SVETA ZA PROSVETO IN KULTURO

Kako si predstavljate svet v letu 2072?

Neslučen razvoj v zadnjih sto letih uči, da so vsakršne današnje predstave o letu 2072 le megle in dvomljiva ugibanja. Toda eno je gotovo: svet v letu 2072 bo moral biti boljši ali sveta ne bo več.

Kaj vas v današnjem svetu najbolj vznemirja?

namreč ustvarjajo le številni in boleči nesporazumi.

Kaj je bilo v Ljubljani oziroma v Mostah v letu 1972 storjenega dobrega ali slabega?

Med obilico predvsem dobrih stvari s področja prosvete in kulture bi omenil na prvem mestu gradnjo prepotrebnih šolskih in vzgojno-varstvenih objektov. Mislim, da delim zadovoljstvo z večjim številom občanov ob dejstvu, da smo samo v tem letu zgradili v naši občini kar pet vrtcev. Prav tako smo do-

bil vsekakor izid moje knjige *Tesnoba*, ki jo je založila Državna založba Slovenije. Knjiga je izšla v novembru mesecu leta 1972. Pripravljala sem jo dve leti, zato sem je tembolj vesela; saj mi je pomenilo delo z njo posebno notranje zadovoljstvo. Pisanje je moj konjiček, a je lahko tudi življenjskega pomena, ker z njim lahko dosežem uspeh ne le na poklicnem, marveč tudi na delovnem področju, saj je delo zraslo iz mene same in mojih najbolj skritih kotičkov.

Dogodek leta 72, ki se vam je najbolj vtisnil v spomin.

Olimpiada in tragedija v Muenchnu.

Pretrpelo me je, da so si teroristi izbrali za področje svojega delovanja manifestacijo, katere ideja je tako nasprotna nasilju, razdorom med narodi. Nisem aktivna športnica, tudi športna tekmovanja spremljam bolj priložnostno. Ne vem natančno zakaj, ampak v dneh vsake olimpiade sem veliko doma in sedim pred televizorjem. Spremljam tekmovanja in se navdušujem za vse, ki tekmujejo, saj nastopajo za veliko prijateljstvo, ki ga potem raznašajo na vse strani sveta.

Najpomembnejši uspeh, ki smo ga leta 72 dosegli v Jugoslaviji.

Mislim, da smo ta uspeh dosegli v Sloveniji, pa je vendar lahko pomemben za celo Jugoslavijo. To je odpravljena napaka, konec neke krivice, ki jo je del naših ljudi doživljal vsa

Nisem ozko usmerjena, vendar me najbolj prizadenejo problemi naše družbe na tistem področju, ki ga najbolj poznam: otroško varstvo. Danes je to še velik problem, morda čez nekaj let ne bo več. Ljudje spoznavajo pomen predšolske vzgoje, razvoj družbe je kar nenedoma dosegel takšno raven, da morajo imeti otroci urejeno družbeno varstvo. Na to pa nismo bili pripravljeni. Izšel je zakon, ki mu lahko rečemo veselje in zakon žalosti z normativi o številu otrok v posameznih oddelkih vzgojno-varstvenih zavodov. Veseli smo teh normativov zato, ker je z zakonom določeno, da je v skupini lahko samo toliko otrok, da se zaradi množičnosti v enem prostoru ne kvari živčni sistem otrok in da bo vzgojiteljica res lahko vzgojno vplivala na vsakega posameznika v skladu z načelom individualnosti. Žalostni pa smo zato, ker vsak vzgojno-varstveni zavod ne bo mogel prislusniti potrebam terena, le-te pa so še vedno veliko, veliko večje kot zmogljivosti zavodov.

V vseh enotah vzgojno-varstvenega zavoda Mladi rod je vključeno 594 otrok in vendar je morala komisija za sprejem otrok v naš zavod do naslednjega zasedanja že odkloniti 101 prošnji! Otroci pa ostajajo doma sami, s kosilom v hladilniku. Če imajo slučajno telefon, vrtijo številke in so srečni, če se jim kdorkoli oglasi, spregovori z njim besedo ali dve.

Mlade vključevati v družbeno življenje

ALES KARDELJ je star 21 let in je študent 2. letnika FSPN; stanuje na Kodeljevem. Občasno sodeluje s prispevki v Naši skupnosti in pri radiu Ljubljana. Sicer pa je tudi disc-jockey v disco klubu na Poljanah, sodeluje v krajevni skupnosti Kodeljevo in pri OK ZMS v Moste-Polje.

Kako bi s po eno besedo označili mejnike v življenju: rojstvo, otroštvo, mladost, zrelo leta in jesen življenja?

Sreča, brezskrbje, uživanje, delo in obujanje spominov.

Poskušajte primerjati človeka v letih 1872, 1972 in 2072.

Pred sto leti nam zgodovina prikazuje težko borbo človeka za njegov obstoj; to se vidi ponekod še danes. A pogledimo,

kakšen razvoj je napravil delavski razred! V letu 2072 bo imel prav gotovo rešene vse probleme. Tehnika je v sto letih tako napredovala, da ji komaj sledimo. Težko si predstavljam človeka čez sto let, ko b bo tehnika naredila prav gotovo še velike skoke. Morda bo življenje res tako, kot ga prikazujejo nekateri stripi.

Najzanimivejši članek, ki ste ga preteklo leto prebrali v Nsk?

Najraje in najprej preberem članke oz. vesti na zadnji strani, kjer dopisniki poročajo o delu in življenju v krajevnih skupnostih. Prav tako stopajo v ospredje mojega zanimanja članki s področja delovanja mladih. Potem je na vrsti križanka in tako naprej. Najzanimivejša rubrika

Razum naj premaga čutnost

ANDREJ ZAPUŠEK je delavec v papirnici v Vevčah. Rodil se je leta 1947 – torej lahko rečemo, da je še mlad fant. Njegov osnovni poklic je papirničar; kvalifikacijo si je pridobil v šolskem centru tiska in papirja. Z delom je začel kot paznik sita pri stroju za proizvodnjo papirja in je že opravljal dolžnosti I. pomočnika strojevodje. Sedaj je že nekaj časa zaposlen pri obratni tehnični kontroli kot izmenski laborant.

Če bi vam dali na izbiro naslednje življenjske smotre, po kakšnem vrstnem redu bi izbirali (zdravje, bogastvo, ljubezen

in zaupanje, sreča v zakonu, srečna izbira poklica, duševna uravnovešenost)?

V vsakem človeku je neka ideja. „Zunanji“ človek je samo zunanje dopolnilo, izraz ideje. Ali je zdravje in bogastvo vse? Ali so duševne sposobnosti, s pomočjo katerih spoznavamo, kaj manj vredne od ljubezni? Človek se niti najmanj ne dvigne nad živalstvo s tem, da ima razum, če ga uporablja na isti način, kot živali uporabljajo svoje instinkte. Če nas vodijo čuti namesto razuma, bo naše življenje ogledalo predhodnih strasti. Tako življenje bo imelo niz nepovezanih in razmetanih

Potrošniška miselnost, samozadovoljnost in samozavestnost so danes dosegli vznemirljiv obseg. Od tod tudi tisto, kar me osebno najbolj moti, in sicer brezbržnost in brezobzirnost do sočloveka. Toda to je na žalost le en vidik časa, v katerem živimo. Drug, nič manj vznemirljiv pojav vidim v naraščanju prepričanja, da ni možno proti temu ničesar ukreniti. Osebnost namreč nisem tega mnenja.

Negativni pojavi, s katerimi se človeštvo danes sooča, so v največji meri posledica trenutnih družbenih odnosov in protislovij v svetu. Zato jih lahko odpravimo le s postopno, vendar radikalnejšo spremembo teh odnosov. Pri tem pa sem vedno vznemirljen, če opazim, da kak korak v tej smeri ne izhaja iz človeka, kakršen je, marveč iz nekega posplošenega, „idealnega“, na vse in za vse že pripravljenega človeka. S tem se

segli v tem letu v okviru občine oziroma Ljubljane nekaj važnih dogovorov, ki bodo že prihodnje leto omogočili še večje in kvalitetnejše delo kulturnim, športnim in šolskim aktivom in organizacijam.

Med stvarmi, s katerimi se v tem letu ne moremo pohvaliti, naj omenim le stopnje diferenciranih cen v VVZ, ki so se po večmesečnih razpravah na koncu izkazale kot nerealne, tako da še danes ni jasno, kaj in koliko bodo morali starši v resnici prispevati.

Sicer pa sem vedno vesel, če vidim, da se v Ljubljani nekaj naredi iz ljubezni do mesta in ne samo iz nuje ali po „umadni“ dolžnosti. Menim, da je bilo tako zastavljenih pobud v letu 1972 premalo.

Vaše življenjsko načelo? Strpnost, ki pa hkrati ne pomeni neodločnosti.

Slovenija sadje

LJUBLJANA
HLADILNICA – ZALOG